

Pracy i Opieki Społecznej ma prawo powołać Nadzwyczajną Komisję Rozjemczą.

Art. 2. Przewodniczącego Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej mianuje Minister Pracy i Opieki Społecznej. Prócz przewodniczącego w skład Komisji wchodzić będą przedstawiciele: po jednym z Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministerstwa Sprawiedliwości, oraz w równej liczbie, określanej przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, przynajmniej po 3 ze strony pracodawców i pracowników rolnych z terenu, dla którego ma być wydane orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.

Do wyznaczenia przedstawicieli upoważnione są organizacje pracodawców oraz związki zawodowe pracowników rolnych, istniejące zgodnie z przepisami prawa i działające na danym terenie. W razie uchylenia się stron od delegowania reprezentantów lub uchylenia się powyższej reprezentacji od udziału w obradach Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, lub też nieistnienia wymienionych związków, względnie organizacji na terenie, dla którego ma być wydane orzeczenie, Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza będzie prawomocnie obradowała i decydowała w składzie trzech przedstawicieli rządowych.

Art. 3. Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza określi warunki, na jakich nastąpić może zawarcie umów w przedmiocie pracy na roli. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki mniej korzystne dla pracownika rolnego, niż ustalone w postanowieniu Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, z mocy prawa ulegają zastąpieniu przez to postanowienie.

Postanowienia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej nie mogą mieć mocy obowiązującej dłużej niż w przeciągu jednego roku.

Jeżeli po wydaniu postanowienia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej zawarta zostanie między pracodawcami a pracownikami rolnymi polubowna umowa zbiorowa, postanowienia tej ostatniej wchodzi z mocy ustawy na miejsce odnośnych postanowień Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.

Art. 4. Zatargi, wynikłe między stronami na tle niestosowania się do postanowień Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, będą załatwiane w drodze, przewidzianej przez ustawę i rozporządzenia, wymienione w art. 1 niniejszej ustawy.

Art. 5. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 6. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na terenie Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego do dnia 31 marca 1924 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

322.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 13 kwietnia 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia opłat od zgłoszeń statystycznych przy zagranicznym obrocie towarów.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. № 85 poz. 464) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1921 r. w sprawie statystyki celnej (Dz. U. R. P. № 107 poz. 783) wprowadza się następujące zmiany:

- a) w § 45 zastępuje się cyfrę „5” mk. cyfrą „50” mk.,
- b) w § 46 opłatę statystyczną podwyższa się do wysokości: 100 mk. od każdych 100 kg. towarów nieopakowanych; 400 mk. od każdych 100 kg. towarów opakowanych w całości lub częściowo. Opłata statystyczna od węgla kamiennego, brunatnego i torfowego, cegiełek węglowych (brykietów), oraz koksu i torfu (poz. 79 taryfy celnej z dnia 4 listopada 1919 r. Dz. U. R. P. № 95 poz. 510) wynosić będzie mk. 25 od 100 kg.,
- c) w § 47 opłaty zostają podwyższone do: 2000 mk. od 1 sztuki konia lub bydła rogatego; 1000 mk. od 1 sztuki owcy lub świni; 400 mk. od każdych 2 sztuk ptactwa wszelakiego i 400 mk. od 1 sztuki innych zwierząt żywych.

§ 2. W razie zmian wskaźnika cen hurtowych upoważnia się Ministra Skarbu w porozumieniu z Dyrektorem Głównego Urzędu Statystycznego do stosownej zmiany powyższych stawek.

§ 3. Równocześnie z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 stycznia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 5 poz. 27).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 10 dni po ogłoszeniu.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

323.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 kwietnia 1923 r.

o zmianie granic m. Będzina i Dąbrowy-Górniczej w pow. będzińskim.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. U. R. P. № 19 poz. 92) zarządza się co następuje:

§ 1. 1) Do miasta Będzina włącza się kolonję Ksawera, Warpie, Huty Cynkowe, kopalnię Koszelów

i część kolonji Mydlice. Jednocześnie miejscowości te wyłączają się z miasta Dąbrowy-Górnicej.

W ten sposób granica miejska m. Będzina bierze początek od punktu zetknięcia się drogi polnej, prowadzącej do Zagórza z ulicą Furmańską i biegnie w kierunku północnym prostą linią, równoległą z obecną wschodnią granicą m. Będzina; w tym kierunku przecina drogę Wolską i Czarną, dochodząc do punktu, gdzie zbiega się trakt rządowy Będzin-Dąbrowa z drogą, idącą wzdłuż kopalni Koszelów i Huty Cynkowej. Od tego punktu zetknięcia się dróg, granica biegnie w tym samym kierunku wzdłuż wymienionej drogi kopalnianej (przyczem nie zbacza z prostego kierunku), aż do plantu kolei Warszawsko-Wiedeńskiej, pozostawiając drogę graniczną po stronie m. Będzina. Po dojściu do plantu kolejowego, granica zbacza na przestrzeni 40 metrów na zachód wzdłuż plantu ku drodze z Ksawery do Siemónia, poczem tą drogą biegnie do zbiegu z ulicą (drogą) Wiejską; dalej—ulicą (drogą) Wiejską na przestrzeni 490 metrów, pozostawiając te ulice graniczne po stronie Będzina, następnie granica miejska biegnie granicą gruntów włościan b. wsi Gzichów, a granicą gruntów dominjum Gzichów do punktu spotkania z obecną granicą miejską.

Od tego punktu granica biegnie w kierunku zachodnim, przyczem utrzymuje się dotychczasową granicę miasta.

2) Do miasta Dąbrowy-Górnicej włącza się grunty dominjum Gzichów „Zielona” kolonję Dębni-ki, kopalnie Korzeniec i Jan „Olszynkę”, kolonję Niepiekło i część zalesionego terytorjum rządowego, położonego na południe od wsi Gołonóg, wyłączając je z gmin: Łagisza, Olkuszko-Siewierskiej, względnie m. Będzina.

W ten sposób, za granicę terytorjum m. Dąbrowy-Górnicej ma być uważana od zachodu wspólna granica miast: Będzina i Dąbrowy-Górnicej opisana w p. 1 niniejszego paragrafu; od południa: obecna granica miejska, aż do punktu załamania się tej granicy w punkcie, leżącym na wprost drogi leśnej między czwartą, a piątą działką leśną (licząc działki z zachodu na wschód), która to granica miejska dalej na wschód od tego punktu bieć będzie granicą lasu rządowego do punktu przecięcia z „tunelem” kopalnianej kolejki linowej, idącej z szybu „Albert” do kopalni „Flora”. Od tego punktu przecięcia rozpocznie się wschodnią granicą miejską, która na północo-zachód bieć będzie zachodnim brzegiem wymienionego „tunelu” (z pozostawieniem go przy gminie Olkuszko-Siewierskiej) i dojdzie nim do wylotu; następnie zaś granica zmierzać będzie najkrótszą drogą ku traktatowi (Dąbrowa-Gołonóg) po przecięciu którego, w poprzednim kierunku dążyć będzie granicą gminy Olkuszko-Siewierskiej do punktu, w którym rozpoczynają się działki t. zw. „Olszynki”. W tym punkcie granica zwróci się na wschód i północo-wschód, jak granica „Olszynki”, zaś wyczerpawszy wschodnią jej granicę, dalej na północo-wschód bieć będzie po granicy łąk Gołonoga i Zabkowic i dojdzie tak do rzeki Czarnej-Przemszy. Następnie rzeką Czarną-Przemszą dojdzie do punktu zetknięcia z granicą miasta Będzina, opisaną w p. 1 niniejszego paragrafu.

§ 2. Granice wyżej opisane w § 1 p. p. 1 i 2 ustali na miejscu komisja zwołana pod przewodnic-

twem przedstawiciela właściwej władzy administracyjnej I instancji, w skład której wejdą w charakterze członków po jednym przedstawicielu zainteresowanych miast i gmin wiejskich.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*

324.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 20 kwietnia 1923 r.

w sprawie zmiany przepisów o djetach i kosztach podróży.

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429—431 i 433—436) i w ustawie z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Normalne djetyienne, określone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 168), ustala się jak następuje:

Dla urzędników:

I st. sł. na	2966 mk.
II „ „ „	2358 „
III „ „ „	2358 „
IV „ „ „	2358 „
V „ „ „	2112 „
VI „ „ „	1782 „
VII „ „ „	1526 „
VIII „ „ „	1184 „
IX „ „ „	1184 „
X „ „ „	1014 „
XI „ „ „	1014 „
XII „ „ „	1014 „

Dla sędziów i prokuratorów:

- a) pobierających uposażenie grupy I na 1782 mk.
- b) „ „ „ „ II „ 2112 „
- c) „ „ „ „ III i IV „ 2358 „

Dla profesorów państwowych szkół akademickich:

Dla profesorów zwyczajnych na . . .	2358 mk.
Dla „ „ „ „ „ nadzwyczajnych na . . .	2112 „
Dla zastępców profesorów na . . .	1782 „
Dla adjunktów, kustoszów, prosektorów, konstruktorów i obserwatorów na . . .	1526 „
Dla asystentów starszych na . . .	1184 „
Dla asystentów młodszych (demonstratorów, elewów) na	1014 „

Dla wyższych funkcjonariuszów Policji Państwowej:

I st. sł. na	2358 mk
II „ „ „	2112 „
III „ „ „	2112 „
IV „ „ „	1782 „